

PLURALITATE

STOMFF ANDREI AUREL

PLURALITATE

La marginea luminii, stau două umbre mute.
O pașnică tăcere a năpădit Pământul.
Răsună printre ierburi, piciorul unei ciute.
Aș vrea să spun atâtea dar nu găsesc cuvântul
Ce a legat în șiruri, stinghere lumi trecute.

Pe cele două creste, zăpada-i albă încă.
Un alb venind din gândul grădinilor pierdute.
Eu simt că m-am topit și am intrat în stâncă.
Mă-ncearcă noi senzații, de nimeni cunoscute
Și-n jurul meu lumina, e albă și adâncă.

La tâmpla mea se zbate, firav, un strop de apă.
Îmi trece peste frunte, croindu-mi riduri noi.
El are bărbăția și forța să înceapă
Un drum către oceanul, născocitor de ploi.
Și curge precum timpul. Și tot ca timpul, sapă!

Căldura se strecoară din mine, vinovată.
În stâncă, se deschide, prin ochii mei, o trapă.
Și capturez lumina, cea albă și curată.
Dar trupul meu nu poate, cu nici un chip s-o-ncapa.
Eu singur, nu exist! Eu, n-am fost niciodată!